

Sygn. akt I C 172/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Protokolant: sekretarz sądowy Patrycja Belzyt

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa (...)

przeciwko D. B.

o zapłatę

oddala powództwo

I C.172)16 Uzasadnienie

Powód (...) w K. wnosił o zasądzenie od pozwanego M. B. kwoty 47.533, 47 złotych, z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (28.12.2015 roku) do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 19 sierpnia 2002 roku pozwany D. B. zawarł z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu o numerze (...) na cele mieszkaniowe. Pozwany nie wywiązał się ze spłaty kredytu. Na mocy umowy z dnia 25.10.2013 roku powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego od Banku (...) SA jako następcy prawnego (...) Bank SA.

Referendarz Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie wydał w dniu 25 stycznia 2016 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym I Nc. 4847)15, na podstawie którego nakazał pozwanemu D. B. , żeby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu zapłacił powodowi (...) w K. kwotę 47.553,47 złotych, z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 47.419,47 złotych, od dnia wniesienia pozwu do 31 grudnia 2015 roku w wysokości 8% w stosunku rocznym oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, liczonymi od kwoty 47.419,47 złotych od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę 3012 złotych, tytułem kosztów procesu.

Pozwany D. B. złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty i wnosił o oddalenie powództwa. Podniósł zarzut przedawnienia ponieważ powód wytoczył powództwo dopiero 18 grudnia 2015 roku a więc ponad rok po tym jak roszczenie uległo przedawnieniu. Zakwestionował również wysokość roszczenia ponieważ komornik w dalszym ciągu potrąca mu z pensji należności z tytułu umowy kredytowej.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 19 sierpnia 2002 roku (...) Bank SA zawarł z pozwanym umowę kredytu na cele mieszkaniowe numer (...), na mocy której udzielił pozwanemu D. B. kredytu w kwocie 60.000 złotych. Pozwany zobowiązał się spłacić kredyt ratalnie w okresie 300 miesięcy tj. do dnia 18 sierpnia 2027 roku.

Pozwany nie wywiązywał się z regularnej spłaty rat kredytowych . (...) Bank SA wypowiedział pozwanemu umowę kredytu i wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 14 czerwca 2004r., na podstawie którego wymagalne roszczenie składało się: z należności głównej w kwocie 54.565,69złoty oraz odsetek karnych za okres od 8.04.2004 roku do 14.06.2004 roku w wysokości 2.066,87złoty.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2005 roku w sprawie I Co.289)05 Sąd Rejonowy w Kartuzach nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności. Następnie postanowieniem z dnia 28 marca 2013 roku I Co. 517)13 Sąd Rejonowy w Kartuzach nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności na rzecz nowego wierzyciela Banku (...) SA.

Komornik Sądowy Przy Sądzie Rejonowym w Kartuzach A. S. prowadził postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego z 14.06.2004 roku prowadził postępowanie egzekucyjne w sprawie Km.941)05, wszczęte na wniosek (...) Bank SA przeciwko dłużnikowi D. B.. Postanowieniem z dnia 5.12.2011 roku Km.941)05 Komornik umorzył postępowanie.

W dniu 25.10.2013 roku powód zawarł z Bankiem (...) S.A. umowę sprzedaży wierzytelności.

(odpis umowy kredytu z dnia 19.09.2002r. k.14-19, bankowy tytuł egzekucyjny z 14.06.2004 roku k. 20, odpisy postanowień Sądu Rejonowego w Kartuzach z 13.04.2005 roku i z 28.03.2013 roku k.21 i k.23, akta egzekucyjne Km. 941)05, odpis umowy sprzedaży wierzytelności k. 29-40).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, oraz na podstawie akt egzekucyjnych Km. 941)05.

Powyższy stan faktyczny jest poza sporem.

Sąd uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Słuszne są bowiem zarzuty podnoszone przez pozwanego.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na to, że postanowieniem z dnia 5 grudnia 2011 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kartuzach A. S. umorzył postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) Bank SA przeciwko dłużnikowi D. B. w sprawie Km.941)05. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 27 grudnia 2011 roku. Od tej też daty rozpoczął bieg termin przedawnienia.

Przepis art.118 kc. mówi „ Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata”.

(...) Bank S.A. udzielił pozwanemu kredytu w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej i należy zastosować 3 letni termin przedawnienia. Powód złożył pozew w niniejszej sprawie dopiero 21 grudnia 2015 roku (data nadania w placówce pocztowej) a zatem około roku po upływie terminu przedawnienia. Nie udowodnił też ani nawet nie powoływał się na to, aby w tym okresie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia.

Ustosunkowując się do drugiego zarzutu pozwanego należy podzielić jego stanowisko, ponieważ powód nie udowodnił i nie wykazał sposobu wyliczenia dochodzonego roszczenia.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kartuzach A. S. przez ponad 6 lat prowadził przeciwko dłużnikowi D. B. postępowanie egzekucyjne. W tym czasie potraçał również należności z wynagrodzenia dłużnika i przekazywał je wierzycielowi (...) Bank S.A.

Zadaniem powoda jako nabywcy wierzytelności, zgodnie z zasadą rozłożenia ciężaru dowodowego w przepisie art. 6 kc., było wykazanie czy - wpłaty przekazane przez komornika były zaliczone na poczet długu a jeżeli tak to w jaki sposób, jak wierzyciel zaliczył wpłaty dokonane dobrowolnie przez pozwanego, od jakich dat i kwot oraz za jakie okresy zostały naliczone odsetki. Oczywiście wyliczenie żądanej kwoty powinno być dokonane przez powoda w oparciu o postanowienia umowy.

Powód nie wywiązał się z tego obowiązku mimo zobowiązania sądu.

W związku z powyższym sąd na podstawie art. 118 kc. i mając na uwadze przepis art.69 ust.1 ustawy – prawo bankowe (Dz.U. z 2012roku, poz.1376 – tekst jedn.) orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc.

Powód jako strona przegrywająca sprawę nie ma podstaw do żądania zwrotu od pozwanego kosztów postępowania procesowego.